

Teatre

L'actriu i directora gironina Cristina Cervià va morir ahir víctima del càncer als 53 anys, 35 dels quals dedicats de manera vital i molt apassionada al món del teatre

Gran dona de l'escena

Xavier Castellón
GIRONA

“No seré recordada perquè el teatre és efímer, per definició, com la vida. Hi ha molta gent que potser em coneix, però n'hi ha molta més que no m'ha vingut a veure mai al teatre. No seré recordada per res”, deia Cristina Cervià en una entrevista publicada el 22 d'octubre del 2017 en aquest diari, quan l'actriu i directora gironina va estrenar al festival Temporada Alta *Els dies que vindran*, obra construïda a partir dels personatges femenins del seu estimat Txèkhov en què va dirigir la jove companyia La Sueca. Cristina Cervià ja portava a l'esquena llavors una llarga i valenta batalla contra la malaltia que ara l'ha vençuda, a només 53 anys. Cristina Cervià, tot un caràcter, ha mantingut el seu bon humor i una intensa activitat fins al final: el 28 de febrer va presentar l'acte institucional de cloenda de l'Any Carles Fages de Climent, a Barcelona, i el divendres 8 de març, en el context del Dia de la Dona, va participar en la lectura de textos de Caterina Albert, la *Victorada*, que va tenir lloc a l'auditori de La Mercè de Girona. Amb dificultats

Cristina Cervià en una imatge d'arxivi ■ LLUÍS SERRAT

motrius i amb més o menys bona cara, però ella no parava. Era una força de la natura.

Cristina Cervià Sancho (Girona, 1965) va fer els seus primers passos escènics en els Pastorets del grup Proscenium, del qual també formava part el seu pare. Va ser una de les fun-

dadores del grup teatral Tarantel·la i, a 19 anys, quan començava els estudis de filologia romànica, es va incorporar al Talleret de Salt, on va coincidir amb Xicu Masó, Mercè Mas, Janot Martorell, Josep Domènech, Ferran Frauca, etc., amb els quals va estrenar el seu primer

gran muntatge, *Nit de Reis*, de Shakespeare, estrenat al festival Grec el 1990. El seu currículum com a actriu teatral és extens i ple de papers memorables: una trenta llarga d'obres, d'autors com ara els ja esmentats Shakespeare i Txèkhov, però també de Salvador Espriu, Virginia

Woolf, Molière i Harold Pinter, sense menysprear mai el talent contemporani. De fet, dues de les seves últimes obres com actriu van ser *La nit dels ganyivets roents*, de Ferran Joanmiquel, i *L'home sense veu*, de Clàudia Cedó, estrenada el 2016 a Temporada Alta, festival on un

any abans havia protagonitzat *Yvonne, princesa de Borgonya*, amb la companyia Teatrebrik. De fet, la seva relació amb Temporada Alta va ser tan estreta i continuada que era gairebé una resident del festival, en el qual hi va participar des dels començaments com a actriu i com a ajudant de direcció de Mal Pe-

lo. Amb l'actriu Meritxell Yanes, també va crear la companyia Mentidera Teatre, per donar sortida a projectes escènics ben diferents, com ara *Llibràlegs*, que ha portat el teatre a les biblioteques gironines per Temporada Alta. Va fer també algunes incursions en el món del cinema i la televisió (*Bruc*, *La Riera*, *Nit i dia*), però el teatre era el seu medi natural, i en els últims anys va apostar cada vegada més per la docència (El Galliner) i la direcció. “Dirigir m'està agradant més que actuar, actuant pateixo molt”, deia aquesta gran dona de l'escena, que el 2007 va rebre el premi de la crítica a la millor actriu per *Lúcid*, i a la qual els seus companys i amics de l'Associació Gironina de Teatre van lliurar el 2015 el premi honorífic. Segur que ells i molta més gent la recordaran sempre, per moltes coses. ■